

پای صحبت های سیدعظیم احمدی و ۱۱ عضو ورزشکار و کارآفرین خانواده اش

ژن ورزشی

سبب می شود تا بنیان گذار جودو در شهرهای تربت حیدریه، زابل و همچنین در جهادسازندگی خراسان بزرگ باشد. او که درکنار درس به ورزش های رزمی پرداخته بود، مربیگری را انتخاب کرد و در این سال ها، هنر جویان بسیاری را آموزش داد که هر کدام در عرصه جودو قهرمانی کسب کرده اند. آقای احمدی، دوران سربازی اش، نیز به سربازان هنرهای رزمی را آموزش می داد؛ حتی دوران دفاع مقدس که به جبهه می رفت، باز هم به دنبال آموزش هنرهای رزمی به سربازان بود.

خشن بودن بیش از حد این ورزش، کم کم به سمت جودو رفت و از سال ۱۳۵۷ ورزش جودو را آغاز کردم؛ البته قبل از اینکه ورزش های رزمی را آغاز کنم، فوتبال و ژیمناستیک هم کار می کردم. یاد هست ۱۴ سال داشتم که در حرکات زمینی، رتبه اول استان را کسب کردم، اما ورزش های رزمی چیز دیگری بود؛ آن قدر جذبش شدم که راهم را در همین مسیر ادامه دادم. سیدعظیم احمدی، پدر خانواده، متولد ۱۳۳۹، دان ۷ جودو و دان ۶ کاراته دارد. او علاوه بر جودو در رشته های ژیمناستیک، کاراته، کونگ فو... تخصص دارد. ۲ سال، رئیس هیئت جودو مشهد بود و در حال حاضر رئیس «کمیته آموزش مربیان استان خراسان» است. دبیر کمیته فنی استان و دبیر شورای آزمون استان، رئیس سبک کاراته «دای دو» استان از دیگر سمت های اوست. همچنین مدرک مربیگری درجه یک دفاع شخصی استان را دارد. وی سال گذشته نزدیک به ۷۰ مربی را آموزش داده است.

شاگردانم قهرمان شدند

علاقه سیدعظیم به ورزش های رزمی

تمام بستگان ما ورزشکارند

او دویسر به نام های محمدعلی و محسن و یک دختر به نام زینب دارد که هر یک از آن ها نیز در عرصه ورزش و هنرهای رزمی حرفی برای گفتن دارند. پسرانش را از همان کودکی با خودش به سالن می برد تا ورزش کنند. آن قدر ورزش در خانواده شان ریشه دوانده که علاوه بر فرزندان خانواده، بستگان شان هم به این عرصه علاقه مند شده اند. این روزها داشتن کمر بند مشکی هنرهای رزمی در خانواده احمدی ها و بستگان آن ها چیز عجیبی نیست؛ خاله، عمودایی و فرزندان آن ها بیشتر شان ورزشکار هستند. این علاقه فامیلی باعث شد که آن ها بتوانند با پیگیری فراوان در یکی از دانشگاه های علمی کاربردی، رشته تخصصی جودو را پایه گذاری کنند و خیلی از آن ها در این رشته مدرک بگیرند.

فیلم های رزمی زندگی ام را تغییر داد

پدر و مادرش کشاورز بودند؛ شاید اولین عضو خانواده احمدی که به عرصه ورزش ورود پیدا کرد سیدعظیم بود که با وجود مخالفت والدینش توانست آن ها را راضی کند و به مسیرش ادامه دهد و در دو عرصه ورزش و تحصیل پیشرفت داشته باشد. همیشه الگوهایی که نوجوانان برای خودشان انتخاب می کنند، تأثیر زیادی در زندگی شان دارد که سیدعظیم هم از این قاعده مستثنی نبود. او می خندد و می گوید: «از شهرستان سلطان آباد، شهر خوشاب، برای ادامه تحصیل به مشهد آمدم تا در هنرستان «سید جمال» درس بخوانم. در همان سال بود که چندباری برای تماشای فیلم های رزمی به اتفاق دوستانم به سینما رفتیم و کم کم به ورزش های رزمی علاقه مند شدم. به خاطر این علاقه به باشگاه «بهرامی» سابق، که دور حرم بود، رفتم که البته بعد از انقلاب، نامش به باشگاه «جوانان اسلامی» تغییر یافت. (من و پسرانم هم، تیم هایمان را به همین نام گذاشته ایم.) ابتدا کشتی حرفه ای یا همان کشتی کج کار می کردم، اما به دلیل

نگرش آقای احمدی به زندگی، آن قدر متفاوت است که نمی توان به راحتی از کنار آن گذشت. و معتقد است قهرمانی و موفقیت باید در هر زمینه ای باشد، اما مهم تر از هر چیزی، انسان باید قهرمان زندگی خودش باشد

حمیده صفایی - خانواده احمدی از آن دست خانواده هایی هستند که کمتر مانند شان پیدا می شود. خانواده ای شاد و پرانرژی که علاقه مندی پدر خانواده به ورزش، همه آن ها را به سمت ورزش کشانده است و حالا همگی، از پدر خانواده تا فرزندان، عروسان و حتی نوه های کوچکشان، ورزش های رزمی را به صورت حرفه ای دنبال می کنند و تمام اعضای خانواده، متفق القول و با لذت تمام، از ورزشکار بودنشان حرف می زنند. پدر خانواده می گوید: «به ورزش های رزمی علاقه زیادی داریم، اصلا در ذهنمان نمی گنجد که زندگی بدون ورزش معنا داشته باشد، زیرا چیزی در ورزش یافته ایم که در جای دیگر پیدايش نمی کنیم. در این سال ها، یاد نمی دهم خودم و پسرانم برای بیماری به پزشک مراجعه کرده باشیم. سلامتی روح و جسممان را از ورزش داریم.» ماجرای این خانواده به ورزش کار بودنشان خلاصه نمی شود؛ ورزش علاوه بر سلامتی توانسته برای آن ها و ۲۰ خانواده دیگر، کارآفرینی داشته باشد. گفت و گوی شهرآرامحله منطقه ۸ با این خانواده ورزشکار محله امام رضا (ع) را در ادامه دنبال کنید.

